

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200951
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8514200951.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu 1./ S. I., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan SR, 2./ E. I.ová, nar. X.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan SR, 3./ S. I., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan SR, žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, AK so sídlom Slovenská 46, Prešov proti žalovaným: 1./ EDYPLUS, s.r.o. so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 258 881, pr. zast.: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., AK so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 0XX, 2./ DUPOS dražobná spol. s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, pr. zast.: advoconsulting s.r.o., AK so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava v konaní o prikázanie žalovaným zdržať sa dražby takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **z r u š u j e** neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Stará Ľubova uznesením č.k. 2C/44/2014-250 zo dňa 8.4.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 114/2014-307 zo dňa 9.7.2014.

III. Žalobcovia sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobcovia sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.2.2014 a jej doplnením zo dňa 14.3.2014 sa žalobcovia domáhali pôvodne voči žalovanému v 1. rade - Slovenskej sporiteľni, a.s. (ďalej aj „pôvodný žalovaný v 1. rade“) a žalovanému v 2. rade - spoločnosti DUPOS dražobná spol. s.r.o. určenia, že ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok (ďalej aj „VOP“), časti 15 „Zabezpečenie záväzkov“, Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2005, uzatvorenej medzi žalobcom v 1. rade ako dlžníkom a žalovaným v 1. rade ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 32.198,10 eur v nasledujúcich bodoch:

- bod 15.9.1 písm. a/ o výkone záložného práva priamym predajom tretej osobe,
- bod 15.9.1 písm. b/ o výkone záložného práva vyhlásením verejnej obchodnej súťaže určenej neurčitým osobám o najvhodnejší návrh na uzavretie zmluvy podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka,
- bod 15.9.1 písm. c/ o výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou,

- bod 15.9.4 o výkone záložného práva priamym predajom tretej osobe,
- bod 15.9.5 o výkone záložného práva vyhlásením verejnej obchodnej súťaže,
- bod 15.9.6 o minimálnej cene pri uskutočnení verejnej obchodnej súťaže,
- bod 15.9.7 o zopakovaní verejnej obchodnej súťaže s právom žalovaného v 1/ rade predať záloh pod cenu stanovenú súdnym znalcom,
- bod 15.9.8 o výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou, sú absolútne neplatné.

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 10.6.2005 žalobca v 1. rade ako dlžník uzatvoril s pôvodným žalovaným v 1. rade ako veriteľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“) na sumu 32.198,10 eur, ktorou sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 180,31 eur k 20. dňu bežného kalendárneho mesiaca počnúc dňom 20.1.2006 až do 20.7.2034.

Dňa 10.6.2005 pôvodný žalovaný v 1. rade a žalobcovia v 2. a 3. rade uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva a následne toho istého dňa podali návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. S. ako parcely registra „C“ č. 146 - záhrady o výmere 57 m², č. 147/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 314 m², č. 147/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 106 m², ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne v 2. rade a k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre k. ú. S. - rodinný dom so súp. č. XX postavený na parc. č. 147/2, ktorý je vo vlastníctve žalobcu v 3. rade. Ďalej žalobcovia predložili prehľad splácania uvedeného úveru od 6.2.2006 do 7.1.2014 v celkovej výške 23 165,05 eur. V deň poskytnutia úveru uhradil žalovaný v 1. rade aj sumu 158,99 eur ako poplatok za poskytnutie úveru, ktorý nemá rozumný a ekonomický základ.

Žalobca v 1. rade z dôvodu straty zamestnania dohodnuté mesačné splátky nesplácal riadne, preto pôvodný žalovaný v 1. rade listom zo dňa 15.2.2011 žalobcovi v 1. rade doručil výzvu na zaplatenie omeškaných splátok a listom zo dňa 7.2.2012 žalobcovi v 1. rade oznámil, že pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Následne žalovaný v 2. rade listom zo dňa 2.10.2013 vyzval žalobcu v 3. rade na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby. Zároveň mu doručil žiadosť o oznámenie všetkých skutočností viaznucich na predmete dražby. Žalovaný v 2. rade doručil žalobkyni v 2. rade znalecký posudok č. 84/2013, ktorý bol vypracovaný za účelom výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Dražba nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných v 2. a 3. rade sa uskutočnila dňa 6.3.2013, bola však neúspešná.

V odôvodnení žaloby ďalej žalobcovia rozsiahlym spôsobom uviedli dôvody nesúladu právnej úpravy o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR a Medzinárodným dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd a zároveň navrhli súdu predložiť Ústavnému súdu SR prejudiciálne otázky špecifikované v žalobe. V tomto smere poukázali aj na stanovisko Európskej komisie vo veci Peter Macinský, Eva Macinská proti FINANCREAL, s.r.o, uverejnené pod ID C-482/12, číslo reg. 927169 z 6.2.2013, z ktorého je zrejmé, že dobrovoľné dražby sú v rozpore s eurokonformným výkladom práva a že právna úprava vzťahujúca sa na výkon záložného práva bez schválenia súdu alebo iného, nezávislého tribunálu je v rozpore s právom Európskej únie.

Žalobcovia namietli v žalobe aj výšku ceny predmetných nehnuteľností určených znaleckým posudkom č. 84/2013 vo výške 41 469,44 eur, teda posudkom vypracovaným na základe podnetu dražobníka za účelom ohodnotenia predmetu dražby, pričom na podporu svojich tvrdení priložili k žalobe vlastný znalecký posudok, ako aj odhady trhovej ceny nehnuteľností určených prostredníctvom realitných kancelárií, podľa ktorých majú nehnuteľnosti hodnotu od 52 800 eur do 57 700 eur. Takisto namietali, že cena dražených nehnuteľností podstatne prevyšuje dlh, keď pri úvere vo výške istiny 32 039,11 eur a úhradách 23 165,05 eur dlh istiny predstavuje sumu 8 874,06 eur.

Žalobcovia v 2. a 3. rade videli dôvod vyslovenia neplatnosti ustanovení časti 15, bod 15.9.1 písm. c/ a 15.9.8 o výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou v tom, že by tým došlo k neprímeranému zásahu do práva na obydlie a do práva na súkromný a rodinný život žalobcov v 2. a 3. rade. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. majú žalobcovia v 2. a 3. rade z dôvodu, že sa jedná o ich jediné obydlie a bez rozhodnutia súdu vo veci samej im reálne hrozí strata obydli a vystaňovanie na ulicu. Žalobca v 1. rade má naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti podmienok, pretože tie sú súčasťou Zmluvy o úvere a upravujú výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou, ktorej legálnosť a eurokonformitu napáda.

3. Žalobcovia v žalobe, v spresnení žaloby zo dňa 14.3.2014 a v spresnení návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 7.4.2014 žiadali zároveň vydať predbežné opatrenie (za účinnosti O.s.p.), ktorým by súd zakázal žalovaným rušiť ich v pokojnom užívaní založených nehnuteľností a vykonať výkon záložného práva na založené nehnuteľnosti podľa ustanovení VOP.

4. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili k žalobe Zmluvu o poskytnutí bankových produktov uzavretú medzi žalobcom v 1. rade a pôvodným žalovaným v 1. rade zo dňa 9.6.2005 a dodatok k nej zo dňa 14.6.2005, zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2005, požiadavku na supervíziu všeobecnej hodnoty nehnuteľností a stavieb pre hypotekárne úvery a spotrebné úvery, Všeobecné obchodné podmienky pôvodného žalovaného v 1. rade účinné od 1.9.2004, návrh na vklad záložného práva zo dňa 10.6.2005, listy vlastníctva č. XXX a XXX v k.ú. S., zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 31/2005 zo dňa 10.6.2005, doklady o úhradách splátok úveru, výzvu pôvodného žalovaného v 1. rade zo dňa 15.2.2011, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 7.2.2012, výzvu na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu zo dňa 2.10.2013, znalecký posudok Ing. arch. Jána Kimáka č. 84/2013, listinu označenú ako Ponuka dobrovoľných dražieb, znalecký posudok Ing. Jána Štupáka č. 86/2012, vyjadrenia 3 realitných kancelárií na hodnotu založených nehnuteľností, list Európskej komisie adresovaný Stálemu zastúpeniu Slovenskej republiky pri Európskej únii a písomné pripomienky Európskej komisie vo veci C-482/12 Macinský, Macinská proti FINANCREAL, s.r.o. K spresneniu žaloby pripojili žalobcovia ešte oznámenie o výsledku dražby zo dňa 6.3.2014, notársku zápisnicu N 113/2014 zo dňa 6.3.2014 a oznámenie o dobrovoľnej dražbe zo dňa 17.1.2014.

5. Uznesením súdu sp. zn. 2C/44/2014 zo dňa 8.4.2014 súd neodkladným opatrením zakázal pôvodnému žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uskutočniť výkon záložného práva na založené nehnuteľnosti podľa bodu 15.9.1 písm. a), b) a c) VOP pôvodného žalovaného v 1. rade a v prevyšujúcej časti návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietol. Súd zároveň stranám doručil poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

6. Pôvodný žalovaný v 1. rade podal odvolanie proti nariadenému predbežnému opatreniu z dôvodu nesplnenia podmienok na jeho nariadenie, pričom sa vyjadril aj k veci samej. Vysvetlil účel záložného práva s tým, že jeho oprávnenie pristúpiť k výkonu záložného práva vyplýva priamo z Občianskeho zákonníka a na tom by nič nezmenilo ani prípadné určenie neplatnosti ustanovení VOP, ktoré upravujú výkon záložného práva. Poukázal ďalej na to, že súd vo veci samej nie je oprávnený rozhodovať o všeobecnej hodnote nehnuteľností, pretože to neupravuje žiadne ustanovenie zákona o dobrovoľných dražbách. Žalobcovia v žalobe nekonkretizovali, v čom vidia nesprávnosť namietaného znaleckého posudku. Trhová cena je prienik aktuálnej ponuky a dopytu a všeobecná hodnota nehnuteľností je len odhad najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku. Poukázal pritom na to, že dlh zo zmluvy o úvere je okolo 28 400 eur, teda cena dražených nehnuteľností a výšky dlhu nie je vo výraznom nepomere. Dobrovoľné dražby sa vykonávajú na území SR podľa platného zákona o dobrovoľných dražbách (ďalej aj „ZoDD“), pričom Ústavný súd SR nevyslovil v žiadnom svojom rozhodnutí nesúlad zákona o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR, resp. inými právnymi predpismi. Tvrdenia žalobcov o rozpore ZoDD s Ústavou SR a Medzinárodným dohovorom o ochrane ľudských práv nie sú podložené relevantnými argumentmi.

7. Žalovaný v 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu takisto podal odvolanie proti nariadenému predbežnému opatreniu z dôvodu nesplnenia podmienok na jeho nariadenie (nie je osvedčený ich nárok a potreba dočasnej právnej úpravy pomerov účastníkov konania), pričom sa vyjadril aj k žalobe. Uviedol, že žalobcovia nenamietajú samotné zabezpečenie úveru, ale len spôsob jeho prípadného výkonu. Žalobcovia v žalobe výslovne uznali tú skutočnosť, že žalobca v 1. rade bol s platením úveru v omeškaní a k náprave nedošlo ani po výzve pôvodného žalovaného v 1. rade, v dôsledku čoho došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a následne k výkonu záložného práva. Po citácii § 151a a 151j Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) poukázal na skutočnosť, že uhradzovacia funkcia záložného práva sa prejavuje v možnosti veriteľa dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky priamo zo zálohu, ak jeho pohľadávka nebude riadne splnená. Žalobcovia sa v zmysle zmluvy o úvere, resp. zmluvy o zriadení záložného práva dohodli s pôvodným žalovaným v 1. rade ako veriteľom na konkrétnych spôsoboch výkonu záložného práva. Tieto spôsoby sú presne pomenované v prílohe týchto zmlúv, a to vo Všeobecných obchodných podmienkach pôvodného žalovaného v 1. rade. Podpisom zmluvy o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva žalobcovia potvrdili, že boli v plnom rozsahu oboznámení so spôsobmi prípadného výkonu záložného práva a v tom čase nemali proti tomu žiadne výhrady, resp. návrhy na zmenu ich úpravy. Keďže v čase podpisu predmetných zmlúv nemali k ustanoveniam jednotlivých zmlúv žiadne výhrady, či pripomienky a žalobcovia ani dodatočne nenamietajú, resp. nepoukazujú na akékoľvek obmedzenie ich zmluvnej voľnosti, prípadne spôsobilosti právne konať, má žalovaný v 2. rade za to, že snaha o určenie

neplatnosti naznačených ustanovení je len účelovou snahou o vyhýbanie sa riadnemu a včasnému plneniu zmluvných povinností. Postup pôvodného žalovaného v 1. rade tak nemôže byť vyhodnocovaný ako neprímeraný, resp. zasahujúci do ústavných práv žalobcov, navyše tu nie je daný ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti napadnutých ustanovení Všeobecných obchodných podmienok. K návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci C-482/12 podaného Okresným súdom Prešov uviedol, tento návrh vzal Okresný súd Prešov späť a tým bolo predmetné konanie z registra Európskeho súdneho dvora dňa 7.2.2014 vymazané. Preto začatie tohto prejudiciálneho konania nemôže slúžiť ako opora odôvodnenia podanej žaloby. Napriek tomu, že toto konanie už neprebíha pred Súdny dvorom Európskej únie (ďalej aj „SD EÚ“), poukázal na návrhy generálneho advokáta Nilsa Wahla, ktoré v tomto konaní predniesol dňa 21.11.2013 ešte pred späťvzatím návrhu. Menovaný generálny advokát dospel k záveru, že smernica Rady 93/13/EHS nebráni výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby v takej právnej úprave, ako je v Slovenskej republike. Vzhľadom na obsahnosť návrhu generálneho advokáta odkázal na body 77-81, 83-90, 94 a 96-98 jeho návrhu. Žalobcami namietaný rozdiel v cene predmetu dražby videl žalovaný v 2. rade v tom, že časť predmetu dražby (maštal' a kôľňa) sú postavené bez stavebného povolenia, teda ako čierne stavby, preto sa nemohli stať predmetom ocenenia v znaleckom posudku č. 84/2013. K svojmu vyjadreniu pripojil návrhy generálneho advokáta Nilsa Wahla.

8. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniam žalovaných opakovane poukázali na rozdiel v cene zabezpečených nehnuteľností podľa ich dokladov a dokladov žalovaného v 2. rade a na konanie vedené pred SD EÚ C 34-13 Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s. iniciované Krajským súdom v Prešove.

9. Krajský súd v Prešove uznesenie súdu 1. inštancie o nariadení predbežného opatrenia potvrdil v časti o zákaze výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a v prevyšujúcej časti napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na predbežné opatrenie zamietol.

10. Pred nariadeným pojednávaním sa ešte vyjadril žalovaný v 2. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to podaním doručeným súdu dňa 10.11.2014, v ktorom zopakoval argumentáciu z odvolania proti predbežnému opatreniu zo dňa 5.5.2014. V súvislosti s námietkou žalobcov týkajúcej sa rozporu zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR poukázal na skutočnosť, že Ústavný súd SR doposiaľ v žiadnom svojom rozhodnutí nevyslovil nesúlad predmetného zákona s Ústavou SR, preto tvrdenia žalobcov naznačujúce tento rozpor sú nedôvodné a zavádzajúce. Na základe vyššie uvedených skutočností preto žalovaný v 2. rade navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

11. Súd 1. inštancie po pojednávaní, na ktorom nepripustil zmenu žaloby navrhnutú pôvodným právnym zástupcom žalobcov a ktoré odročil na vyhlásenie rozsudku, rozsudkom č.k. 2C/44/2014-357 zo dňa 2.12.2014 žalobu zamietol z dôvodu, že žalobcovia nemajú na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 7Co/68/2015-409 zo dňa 14.12.2015 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu 1. stupňa. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdom prvého stupňa, že na navrhovanom určení neplatnosti ustanovení Všeobecných obchodných podmienok pôvodného žalovaného v 1. rade nie je naliehavý právny záujem, ale nepripustením zmeny žaloby, na ktorej nie je naliehavý právny záujem na takú, na ktorej je naliehavý právny záujem, sa žalobcom odňalo právo konať pred súdom. Odvolací súd preto uložil súdu 1. stupňa, aby vyzval žalobcov na odstránenie nedostatku žaloby spočívajúceho v nedostatku naliehavého právneho záujmu a umožnil žalobcom, aby zmenili petít žaloby na taký, na ktorom je naliehavý právny záujem.

12. Po vrátení spisu odvolacím súdom bol pôvodný právny zástupca žalobcov vyzvaný na odstránenie nedostatku žaloby. Vyjadreniami zo dňa 12.1.2016 a 6.4.2016 navrhol pôvodný právny zástupca žalobcov, aby súd prikázal žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Súd pripustil navrhnutú zmenu žaloby uznesením č.k. 2C/44/2014-426 zo dňa 9.5.2016.

13. Pôvodný právny zástupca žalobcov doručil súdu vyjadrenie zo dňa 13.11.2014 zaslané a doručené súdu po prvom pojednávaní a pred vyhlásením prvého rozsudku súdu 1. inštancie, ktorým predložil rozsudok Kušionová proti SMART Capital, z ktorého citoval určité pasáže týkajúce sa toho, akú pozornosť treba venovať prípadom, kedy hrozí strata bývania s poukazom na 1. výrok tohto rozhodnutia, v ktorom SD EÚ vyslovil, že ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS sa majú vykladať tak, že im neodporuje právna úprava ako je úprava vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na

zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdny výkonom záložného práva, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, priznáva táto smernica, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Ďalej pôvodný právny zástupca žalobcov citoval z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 23/2014 zo dňa 24.9.2014 zdôrazniac najmä názor ÚS SR, že následnú obranu podľa ZoDD spočívajúcu len v žalobe o neplatnosť dobrovoľnej dražby považuje Ústavný súd SR za nadmerne sťaženú a sťaženie následnej súdnej kontroly by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci. Z uvedeného nálezu Ústavného súdu SR citoval aj pasáž odôvodňujúcu odmietnutie návrhu Okresného súdu Pezinok, z čoho vyvodil, že návrh bol odmietnutý iba pre procesné pochybenia, preto trval na predložení prejudiciálnych podmienok Ústavnému súdu SR. Ďalej namietol neprijateľné podmienky v zmluve o úvere, a to (i) poplatok za poskytnutie úveru; (ii) bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu absencie RPMN a rozpisu splátok; (iii) započítanie splátok v poradí podľa čl. III, bod 7 zmluvy; (iv) možnosť zmeny úrokovej sadzby upravenú v čl. IV. body 2-4 zmluvy; (v) úpravu možnosti oboznámiť sa s VOP a podriadenie práv a povinností pod úpravu Obchodného zákonníka v čl. V bod 2 - 4 zmluvy. Vyjadril sa aj k neprijateľným podmienkam vo VOP namietajúc jednak to, že VOP podpísal žalobca v 1. rade, ktorý nie je vlastníkom založených nehnuteľností, ako aj ich rozsiahlosť, čo nezodpovedá požiadavke na prehľadnosť, zrozumiteľnosť a čitateľnosť zmluvy. Ďalej namietal aj skutočnosť, že žalovaný v 1. rade neosvedčil, že žalobcovia v 2. a 3. rade boli oboznámení s VOP. Po citácii niektorých ustanovení smernice Rady 93/13/EHS a zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na pripomienky Európskej komisie, že ustanovenia smernice sa majú vykladať tak, že im bráni vnútroštátna úprava umožňujúca vymôcť plnenie z neprijateľných podmienok tak, že sa vykoná záložné právo predajom nehnuteľnosti. Za neprijateľné podmienky považoval aj podmienky upravené v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. 31/2005 a Mandátnej zmluvy, a to časť I. bod 3 (z dôvodu možnosti započítania do pohľadávky aj úroky a poplatky, ktoré žalobcovia napádajú), čl. III bod 1 ohľadne zániku záložného práva (z dôvodu zvýhodnenia záložcu), čl. V týkajúci sa výkonu záložného práva (upraveného iba vo VOP) a časť III. týkajúcu sa Mandátnej zmluvy, ktorá je samostatným právnym úkonom a absentujú pri nej podpisy zmluvných strán.

14. Vo vyjadreniach zo dňa 12.1.2016 a 6.4.2016, v ktorých pôvodný právny zástupca žalobcov reagoval na výzvu súdu na odstránenie nedostatkov žaloby podľa pokynu odvolacieho súdu, namietol pôvodný právny zástupca žalobcov aj premlčanie pohľadávky žalovaného v 1. rade vychádzajúc z lehoty 3 rokov od zosplatnenia úveru. Vzhľadom na akcesorický vzťah záložného práva k pohľadávke je premlčaný aj výkon záložného práva. Vyjadril sa tiež k nalievavému právnemu záujmu na určení neprijateľných podmienok, pretože bez ich určenia dôjde k uskutočneniu dobrovoľnej dražby. Poukázal tiež na povinnosť súdov ex officio sa vysporiadať s neprijateľnými podmienkami.

15. Od 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“), ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 470 ods. 1 a 2 C.s.p. súd pokračoval v konaní podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

16. Právny zástupca žalovaného v 2. rade po pripustení zmeny žaloby zaslal súdu vyjadrenie zo dňa 8.3.2018, v ktorom poukázal na názor súdu 1. inštancie v prvom rozsudku v tejto veci, že žalovaný v 2. rade nie je pasívne legitimovaný, čo nespochybnil ani odvolací súd, ktorý tento rozsudok zrušil. Ďalej poukázal na to, že opakovanú dražbu je možné uskutočniť len základe písomnej zmluvy o vykonaní opakovanej dražby. Z § 16, resp. 22 ZoDD vyvodil, že na základe jednej zmluvy o vykonaní dražby, resp. opakovanej dražby je možné vykonať iba jednu dražbu, resp. opakovanú dražbu. Žalovaný v 2. rade viac nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (povinnosti) vykonať dražbu, nakoľko mu toto zaniklo vykonaním dražby dňa 6.3.2014 a na vykonanie ďalšej dražby musí žalovaný v 1. rade uzavrieť s prípadným dražobníkom (teda nielen so žalovaným v 2. rade) novú zmluvu o vykonaní dražby. Bez toho nemá dražobník oprávnenie dražbu vykonávať. Trval preto na tom, že žalovaný v 2. rade nie je pasívne legitimovaný. Ďalej poukázal na to, že z LV č. XXX v k.ú. S. zistil, že došlo k postúpeniu pohľadávky na nového veriteľa. S poukazom na už vyššie uvedené skutočnosti mal preto za to, že nie je daná pasívna legitimácia oboch žalovaných. V záujme hospodárnosti a vzhľadom na nedostatok pasívnej legitimácie zároveň považoval svoju neúčast' a neúčast' žalovaného v 2. rade za nepotrebnú, pričom súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti a žalobu navrhol zamietnuť.

17. Žalobcovia v priebehu konania na výzvu súdu doložili doklady o ich úhradách na splatenie dlhu od podania žaloby, a to výpisy z úverového účtu od 1.1.2014 do 16.12.2017.

18. Na pojednávaní dňa 9.3.2018 vyšlo najavo, že pohľadávka zo zmluvy o úvere bola postúpená na spol. EDYPLUS, s.r.o., ktorej vstup do konania namiesto pôvodného žalovaného v 1. rade na tomto pojednávaní navrhol právny zástupca žalobcov. Žalobca v 1. rade na tomto pojednávaní najprv potvrdil, že mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky s tým, že toto poslal svojmu právnenému zástupcovi, ktorý žalobcom oznámil, že predmet sporu sa týka niečoho iného. V priebehu konania poprel toto svoje tvrdenie. Súd návrhu na zmenu žalovaného v 1. rade vyhovel uznesením vyhláseným na tomto pojednávaní, ktoré následne písomne vyhotovil. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na tomto pojednávaní predložil súdu 3 oznámenia o postúpení pohľadávky vyhotovené pôvodným žalovaným v 1. rade adresované každému žalobcovi zvlášť spolu s dokladmi o ich doručení, ktoré po pojednávaní doručil aj do písu.

19. Pred pojednávaním vytyčeným na deň 23.9.2019 zaslal právny zástupca žalovaného v 2. rade totožné podanie s podaním zo dňa 8.3.2018 aj so súhlasom prejednať veci aj v neprítomnosti žalovaného v 2. rade a jeho zástupca. Súd preto prejednal vec aj v ich neprítomnosti.

20. Právny zástupca žalobcov v 1. rade na pojednávaní 23.9.2019 trval na podanej žalobe a na tom, čo už vo veci uviedli. Primárnym dôvodom, pre ktorý navrhoval žalobe vyhovieť bolo premlčanie pohľadávky žalovaného v 1. rade a tým pádom je premlčaný aj výkon záložného práva s tým, že už len tento dôvod je spôsobilý na vyhovieť žalobe, preto sa ďalšími dôvodmi nie je potrebné bližšie zaoberať. V reakcii na námietku právneho zástupcu žalovaného v 1. rade, že sú vznášané nové tvrdenia, ktoré neboli vznesené do konania procesným spôsobom a po poučení súdom, že námietka premlčania síce bola v konaní už vznesená, ale nebola navrhnutá doposiaľ zmena žaloby, právny zástupca žalobcov uviedol, že v tomto prípade nedošlo k zmene žaloby v zmysle § 140 ods. 2 C.s.p. Poukázal tiež na to, že námietka premlčania bola vznesená ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a že takúto námietku nie je možné do konania vniesť procesne relevantným spôsobom, ak petit žaloby ostáva rovnaký. Na záver okrem vyššie uvedených tvrdení uviedol, že je vecou veriteľa, ak si nechá svoju pohľadávku premlčať. Poukázal tiež na to, že žalovaný v 1. rade nepoprel, že by výkon záložného práva premlčaný nebol a že žaloba vychádza z rozhodovacej praxe súdov, ktoré dospeli k záveru, že ak výkon záložného práva je premlčaný, tak záložné právo zaniká. V takom prípade je na mieste uloženie časovo neohraničenej povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva.

21. Žalobcovia na tomto pojednávaní zhodne uviedli, že po postúpení pohľadávky na súčasného žalovaného v 1. rade nevykonali žiadne úhrady na splatenie dlhu z úveru.

22. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní 23.9.2013 v reakcii na námietku premlčania namietol, že žalobcovia opäť vznášajú nejaké nové skutkové tvrdenia a námietky, ktoré neboli do konania vznesené procesným spôsobom, to znamená cez inštitút zmeny žaloby. Predmetom tohto konania je prikázanie žalovanému zdržať sa dražby, to znamená, že to, čo uviedla protistrana, sa predmetu konania vôbec netýka. Ďalej uviedol, že žalobcovia nijako nešpecifikovali z čoho alebo na základe čoho by mala byť takáto povinnosť uložená, či ide o povinnosť zo záväzkového vzťahu, alebo povinnosť zákonnú. Celá žaloba je tak od počiatku stihnutá neexistenciou riadneho tvrdenia. Premlčanie smeruje k prípadnému trestaniu laxnosti veriteľa, nie k situácii, kedy svoje právo z dôvodu na strane dlžníka nemôže riadne vykonať. Neexistuje ukážkovejšia situácia, kedy by vznesenie námietky premlčania bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako je tomu v tomto prípade. Výkon záložného práva možno vykonať aj na premlčanú pohľadávku, pričom poznamenal, že toto uvádza teoreticky a vôbec sa nevyjadruje k tomu, či vymáhaná pohľadávka premlčaná je alebo nie je, keďže toto vôbec nie je predmetom konania. Na záver doplnil, že právny zástupca žalobcov sa vôbec nevyjadril k predmetu konania. Chybné sú jeho tvrdenia ohľadom § 140 ods. 2 C.s.p., pretože návrh na zmenu žaloby musí vždy existovať, je povinne písomný a uvedené platilo aj počas platnosti O.s.p., v súvislosti s čím poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/96/2011, 5Obo 1/2012, 3Obo 27/2015 a ďalšie. Úvahy právneho zástupcu žalobcu považoval za nesprávne a aj bezpredmetné. Podanie, či nepodanie žaloby týkajúcej sa pohľadávky na súd nemá s výkonom záložného práva žiadnu súvislosť. Rovnako úvahy o zániku záložného práva nielenže sú nedôvodné, ale takisto ani uvedené nebolo do konania vniesené procesne relevantným spôsobom. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

23. Súd na uvedenom pojednávaní zrušil svoje uznesenie, ktorým zmenu žaloby pripustil z dôvodu, že návrh na zmenu žaloby nebol predložený, čo má za následok, že zmena žaloby týkajúca sa podstatnej zmeny alebo doplnenia rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe spočívajúcej v tom, že žalobcovia žiadali žalobe vyhovieť aj z dôvodu premlčania pohľadávky zo zmluvy o úvere, a teda aj z dôvodu premlčania výkonu záložného práva, nebola pripustená.

24. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako sú uvedené v bodoch 4, 7 (posledná veta), 17 a 18 (posledná veta) tohto odôvodnenia a zistil tento skutkový stav:

25. Dňa 10.6.2005 uzatvoril žalobca v 1. rade ako dlžník a pôvodný žalovaný v 1. rade ako veriteľ zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 32.198,10 eur. Tento úver sa zaviazal žalobca v 1. rade splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 180,31 eur a to vždy k 20. dňu bežného kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 20.1.2006, posledná splátka mala byť splatná dňa 20.7.2034. Žalobkyňa v 2. rade je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX ako parcely registra „C“ č. 146 - záhrady o výmere 57 m², č. 147/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a č. 147/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 106 m² a žalobcovia v 2. a 3. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu so súp. č. XX postaveného na parcele registra C č. 147/2, ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. S.. Dňa 10.6.2005 žalobcovia v 2. a 3. rade a pôvodný žalovaný v 1. rade uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva a mandátnu zmluvu, ktorou žalobcovia v 2. a 3. rade poskytli záloh, a to nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve vyššie špecifikované a zapísané na LV č. XXX a LV č. XXX v k.ú. S., na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Následne bol dňa 10.6.2005 podaný návrh na vklad záložného práva k týmto nehnuteľnostiam. Podľa aktuálneho listu vlastníctva č. XXX a XXX pre k.ú. S. v časti C: Tarchy je vedené záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade, pôvodne bolo vedené záložné právo v prospech pôvodného žalovaného v 1. rade. Žalobca v 1. rade úver riadne a včas nesplácal, najmä od apríla 2008. Spolu do podania žaloby uhradil sumu 23 165,05 eur, pričom suma 10 000 eur bola uhradená až 17.01.2014. Výzvou zo dňa 15.2.2011 vyzval pôvodný žalovaný v 1. rade žalobcu v 1. rade na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 2 979,93 eur s poučením o možnosti zosplatenia úveru. Dňa 7.2.2012 vyhotovil pôvodný žalovaný v 1. rade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktorým oznámil žalobcovi v 1. rade, že ku dňu 6.2.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalobcu v 1. rade na úhradu zostávajúceho dlhu vo výške 33 890,54 eur. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 2.10.2013 vyzval žalobcu v 3. rade na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby, pričom mu zároveň doručil aj žiadosť o oznámenie všetkých skutočností viaznucich k predmetu dražby. Následne listom zo dňa 21.11.2013 žalovaný v 2. rade doručil žalobkyňi v 2. rade znalecký posudok č. 84/2013, ktorý bol vyhotovený za účelom výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a v ktorom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade ohodnotené znalcom na sumu 41.469,44 eur. Dražba nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade sa uskutočnila dňa 6.3.2013, bola však neúspešná. Pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere bola postúpená na súčasného žalovaného v 1. rade.

26. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

27. Podľa § 151b ods. 1 prvá veta OZ, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

28. Podľa § 151e ods. 2 OZ, záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 151j ods. 1 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona (zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách - pozn. súdu) alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 151j ods. 2 OZ, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

31. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

32. V prvom rade súd považuje za potrebné uviesť niekoľko poznámok a východísk, z ktorých pri svojom postupe vo veci samej a pri rozhodovaní vychádzal. Námietky právneho zástupcu pôvodného žalovaného v 1. rade, ako aj súčasného žalovaného v 1. rade, sa týkali predovšetkým procesného postupu protistrany, príp. súdu vychádzajúc jednak z toho, že tvrdenia protistrany nesúvisia s predmetom konania, ako aj toho, že súd v civilnom sporovom konaní má rozhodovať spory, nie ukladať príkazy alebo zákazy. Aj keď v zásade je potrebné súhlasiť s právnym zástupcom žalovaného v 1. rade, že povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť strán sporu sa má týkať predmetu konania, ktorý vymedzuje žalobca ako pán sporu, súd nemôže prehliadať ani spotrebiteľský charakter sporu. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry SD EÚ, súdy majú povinnosť ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Takisto v prípadoch, ako je v danom prípade, keď jednej strane hrozí strata bývania, musí mať takáto strana možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie (napr. bod 64 rozsudku SD EÚ vo veci C 34/13 Kušionová - SMART Capital alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Rousk vs. Švédsko) a podobné zásahy do vlastníckych práv spočívajúcich v strate bývania je potrebné hodnotiť skutočne citlivo. Uvedené samozrejme neznamená, že žalobca, ktorému hrozí strata bývania, nie je viazaný právnymi predpismi, a to tak hmotnoprávnymi, ako aj procesnými a nie je povinný sa brániť takým druhom žaloby, ktorou sa skutočne môže domôcť svojich práv v prípade, ak preukáže svoje tvrdenia a takisto to neznamená, že by ho neviazalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Tiež to neznamená, že ochrana obydla, ktorou žalobcovia argumentovali počas celého konania, je absolútna a už len z dôvodu ochrany obydla bude ich žalobe vyhovieť bez ohľadu na konkrétne skutkové zistenia a okolnosti prípadu. Na druhej strane však za okolností prípadu, keď hrozí dražba nehnuteľnosti slúžiacej dôležitej sociálnej potrebe žalobcov, ktorí sú spotrebiteľmi a s prihliadnutím na názor Ústavného súdu SR vyslovený v rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 23/2014 (v ktorom ÚS SR konštatoval nepopierateľné nnutie medzi záujmami veriteľa a dlžníka pri realizácii dobrovoľnej dražby a potrebu ústavne konformného výkladu zákona o dobrovoľných dražbách vzhľadom na to, že obrana spotrebiteľa je podľa názoru ÚS SR podľa súčasnej právnej úpravy zákona o dobrovoľných dražbách sťažená a že záujem veriteľa nemá byť nadradený viac, ako pri exekúcii), ako aj na názory SD EÚ a Európskeho súdu pre ľudské práva vyslovené vo viacerých rozhodnutiach súvisiacich s otázkami riešenými v tomto konaní (najmä pokiaľ ide o možnosť straty nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie), je potrebné skúmať prípadné podmienky na výkon dobrovoľnej dražby v širších súvislostiach (t.j. napr. skúmať aj neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré by napr. boli takej intenzity, že by spôsobili až neplatnosť celej zmluvy podstatnej pre výkon dobrovoľnej dražby, príp. by v ich dôsledku bol dlh podstatne nižší, a pod.). Vo výnimočných prípadoch (ako napr. extrémny nepomer medzi hodnotou zálohu a dlžnou sumou, zánik práva veriteľa a pod.) je podľa názoru súdu možné vyhovieť aj žalobe obdobnej ako v tomto prípade, teda pripustiť aj obranu dotknutého vlastníka pred skončením dražby a nečakať až na obranu, ktorú ZoDD ponúka až po vykonaní dražby, teda na žalobu o neplatnosť dražby. Takýmto spôsobom je potom možné dosiahnuť aj preventívnu kontrolu výkonu dobrovoľnej dražby a vyhovieť tak požiadavke Ústavného súdu SR (jednak týkajúcej sa preventívnej kontroly súdom, ako aj požiadavke nenadradovať záujem veriteľa nad záujmy dlžníka viac, ako je tomu napr. v exekučnom konaní), ako aj požiadavke SD EÚ na nadmerné nesťaženie alebo praktické neznemožnenie ochrany práv, ktoré priznáva smernica Rady 93/13/EHS spotrebiteľom. Súd preto napriek námitkam právneho zástupcu žalovaného v 1. rade, že mnohé tvrdenia žalobcov nesúvisia s predmetom sporu, vyhodnotil tie námietky žalobcov, ktoré súviseli s predmetom sporu.

33. V posledných vyjadreniach a na poslednom pojednávaní žalobcovia prostredníctvom ich právneho zástupcu argumentovali najmä tým, že dlh voči žalovanému v 1. rade je premlčaný, podobne že je premlčaný aj výkon záložného práva. Už len táto skutočnosť podľa ich názoru stačí na zamietnutie žaloby.

34. V prvom rade sa súd vysporiadal s otázkou, čo je predmetom sporu. Žalobcovia po pripustení zmeny žaloby, kedy sa predmetom sporu stalo uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade, odôvodňovali žalobu jednak rozsudkom SD EÚ vo veci Kušionová proti SMART Capital, názormi ÚS SR vyslovenými v náleze sp. zn. PL ÚS

23/2014 zo dňa 24.9.2014 a neprijateľnými podmienkami v zmluve o úvere, vo VOP a v zmluve o zriadení záložného práva a mandátnej zmluve (viď body 13 a 14 toho odôvodnenia). Následne žiadali žalobe vyhovieť aj z dôvodu, že pohľadávka zo zmluvy o úvere, ako aj výkon záložného práva, je premlčaný.

35. Podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe sa v zmysle § 140 ods. 2 C.s.p. považuje za zmenu žaloby. Zmena žaloby je podanie vo veci (§ 123 ods. 2 C.s.p.), ktoré je potrebné urobiť písomne (§ 125 ods. 1 C.s.p.), pričom o zmene žaloby rozhoduje súd (§ 139 v spojení s § 142 a 143 C.s.p., z ktorých vyplýva, že súd o prípustnosti zmeny žaloby rozhoduje), pričom na takéto rozhodnutie je potrebný návrh žalobcu. Žalobca je pánom sporu, ktorý žalobou vymedzuje jednak predmet konania a jednak okruh strán sporu. V danom prípade ani žalobcovia ani ich právny zástupca nenavrhlí zmenu žaloby, aj keď uplatnený nárok požadovali podľa posledných vyjadrení z iného dôvodu, ako v podaniach, ktorými navrhovali zmenu žaloby. Podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe sa za zmenu žaloby považovala aj podľa O.s.p., za účinnosti ktorého bolo premlčania namietané prvýkrát. Nič na tom nemení skutočnosť, že tento záver vyplýval iba z judikatúry súdov (teda zmena žaloby z tohto dôvodu výslovne v O.s.p. upravená nebola; C.s.p. už závery judikatúry prevzal aj do zákonného znenia). V tomto smere je potrebné uviesť, že aj na spotrebiteľa sa vzťahujú ustanovenia o zmene žaloby a ak v priebehu konania mení podstatné skutočností tvrdené v žalobe, je potrebné ich procesným spôsobom viesť do konania, aby tak súd, ako aj protistrana vedela, čo je predmetom sporu a aby k tomu vedeli zaujať stanovisko (keďže je rozdiel, či je nárok uplatňovaný napr. z porušenia zmluvy, alebo na základe mimozmluvných vzťahov, ako napr. náhrada škody a pod.). Keďže súd nemal k dispozícii návrh žalobcov na zmenu žaloby, súd nemal o čom rozhodnúť a v takom prípade súd vo veci samej rozhodoval o nároku vymedzenom v podaniach žalobcov z dôvodov uvedených v podaniach, ktorými navrhovali zmenu žaloby ešte pred vznesením námietky premlčania (teda z dôvodov uvedených v podaniach, ktorými sa domáhali uloženia povinnosti žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou).

XX. K poukazu žalobcov na rozsudok SD EÚ vo veci C 34/13 Kušionová proti SMART Capital súd poznamenáva, že ho pri rozhodovaní zohľadnil spôsobom popísaným v bode 32 odôvodnenia tohto rozsudku. Podobne súd zohľadňoval aj názory Ústavného súdu SR vyslovené v náleze sp. zn. PL. ÚS 23/2014, ako to už bolo uvedené v bode 32 tohto odôvodnenia.

37. Pokiaľ ide o námietku neprijateľnosti zmluvných podmienok, súd vo svetle východísk uvedených v bode 32 tohto rozsudku skúmal žalobcami namietané zmluvné podmienky. Skôr, ako súd prikočil k vyhodnoteniu jednotlivých napádaných zmluvných podmienok, však súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď spotrebiteľ má právo namietat neprijateľnosť zmluvnej(ých) podmienky(nok) a tieto súd má povinnosť skúmať aj ex offo, namietané zmluvné podmienky sa musia týkať priamo predmetu sporu, resp. s ním úzko súvisieť v tom smere, že vyslovenie ich neplatnosti má podstatný vplyv na výsledok sporu. V opačnom prípade ide o hypotetické námietky, ktoré neslúžia potrebám bežného života a nemenia nič na postavení spotrebiteľa. Zároveň je potrebné uviesť, že nie každá nerovnováha v úprave práv a povinností v prospech veriteľa napĺňa atribúty neprijateľnej podmienky. Až v prípade, ak je táto nerovnováha značná, môže byť za splnenia ďalších podmienok (napr. že nejde o individuálne dojednanie, alebo že zmluvná podmienka neodráža zákonné ustanovenie - viď 2. výrok rozsudku SD EÚ vo veci C 34/13), určitá podmienka vyhodnotená ako neprijateľná. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky pritom treba hodnotiť so zreteľom na okolnosti uvedené v § 53 ods. 10 OZ, teda so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Toto ustanovenie odráža článok 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS.

38. K neprijateľnosti žalobcami napádaných zmluvných podmienok súd uvádza, že nezistil žiadne také neprijateľné podmienky, ktoré by odôvodňovali zakázať žalovanému v 1. rade výkon dobrovoľnej dražby. Súd pritom vychádzal z východísk neprijateľnosti zmluvných podmienok a okolností, ktoré sa majú zohľadňovať, uvedených v predchádzajúcom odseku. Poplatok za poskytnutie úveru bol už vo viacerých rozhodnutiach slovenských súdov vyhlásený za neprijateľnú podmienku z dôvodu absencie protiplnenia zo strany dodávateľa. Z rovnakého dôvodu boli niektorými rozhodnutiami za neprijateľné vyhlásené aj poplatky za vedenie úverového účtu. Vo vzťahu k týmto poplatkom však je potrebné uviesť, že vzhľadom na ich výšku vo vzťahu k výške dlhu žalobcu v 1. rade (čomu sa súd venuje nižšie; v akej výške mali žalobcovia uhradiť poplatky za správu úveru pritom žalobcovia ani neuviedli, ani k tomu nepredložili dôkazy), by aj neprijateľnosť týchto poplatkov nebola spôsobilá

zakázať dražbu nehnuteľností. Žalobcovia ďalej namietali bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu absencie RPMN a rozpisu splátok. K tomuto je potrebné uviesť, že absencia týchto údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere nespôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ale bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Predovšetkým je však potrebné uviesť, že na zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi žalobcom v 1. rade a pôvodným žalovaným v 1. rade sa zákon o spotrebiteľských úveroch platných v čase uzavretia zmluvy (t.j. zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) nevzťahoval vzhľadom na § 1 ods. 2 písm. a) a aj písm. e) tohto zákona. K neprijateľnosti započítania splátok v poradí podľa čl. III, bod 7 zmluvy o úvere súd poznamenáva, že toto ustanovenie odráža ustanovenie § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka. V čase uzavretia zmluvy o úvere, ako aj v súčasnosti, je zmluva o úvere tzv. absolútny obchod. Prioritne sa teda na práva a povinnosti z tohto záväzkového vzťahu použije Obchodný zákonník, pričom uvedené platilo o to viac v čase uzavretia zmluvy, teda v roku 2006, kedy neexistovala žiadna úprava o prednosti Občianskeho zákonníka v prípade spotrebiteľa. Vychádzajú z okolností, za ktorých bola zmluva uzatváraná a najmä z obdobia, kedy bola uzavretá, súd takúto zmluvnú podmienku nepovažoval za neprijateľnú, a to aj s poukazom na 2. výrok rozsudku SD EÚ C 34/13. Navyše je potrebné uviesť, že od marca 2014 boli všetky úhrady žalobcov započítané iba na istinu, teda veriteľ neuplatňoval toto zmluvné ustanovenie. Pokiaľ ide o možnosť zmeny úrokovej sadzby upravenú v čl. IV. body 2-4 zmluvy ani túto podmienku súd nepovažoval za neprijateľnú, pretože podľa názoru súdu táto nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zmena úrokovej sadzby je bežná záležitosť v úverových vzťahoch zohľadňujúca napr. vývoj úrokových sadzieb na finančnom trhu a pod. S takouto zmenou v súčasnosti počíta napr. aj ust. § 12 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských zákonoch. Navyše táto zmena bola pri klesaní úrokových sadzieb v prospech spotrebiteľov, keď banky znižovali úrokové sadzby, v dôsledku čoho klesala spotrebiteľom aj mesačná splátka úveru, čím úver preplatili menej. Podobne žalobcami namietaná úprava o možnosti oboznámiť sa s VOP podľa názoru nenapĺňa atribúty neprijateľnej podmienky, pretože takáto možnosť pre spotrebiteľa tu je, pričom nie je zrejmé, v čom by mala byť takáto podmienka neprijateľná, ak ide o možnosť oboznámenia sa s určitými písomnosťami. Ani podmienka v zmluve o úvere, že sa zmluvné vzťahy budú riadiť Obchodným zákonníkom, VOP a ostatnými právnym i predpismi nie je podľa názoru súdu neprijateľná s poukazom na už uvedené skutočnosti, že v čase uzavretia zmluvy o úvere bola zmluva o úvere tzv. absolútnym obchodom (čo platí stále), teda aj bez tejto podmienky v zmluve by sa na ich základné práva a povinnosti v čase uzavretia zmluvy aplikoval Obchodný zákonník. Možnosť, aby zmluva o úvere nebola iba na jednej listine, pripustil aj SD EÚ v rozsudku sp. zn. C 42-15 vo veci Home Credit - Bírrová. Aj keď sa tento rozsudok týkal predovšetkým zmlúv o spotrebiteľských úveroch, je tento záver aplikovateľný aj na tento prípad, teda určité všeobecné ustanovenia, ktoré nie je potrebné prepisovať do každej zmluvy, môžu byť upravené aj vo VOP. Navyše žalobcovia k žalobe pripojili aj VOP pôvodného žalovaného v 1. rade, z čoho vyplýva, že ich mali k dispozícii a teda mali aj možnosť sa s nimi oboznámiť. Žalobcovia po zmene žaloby namietali aj neprijateľné podmienky vo VOP, avšak žiadne konkrétne podmienky neuviedli. Súdu teda nebolo zrejmé jednak ktoré podmienky by mali byť neprijateľné, ani to, v ktorých VOP by mali byť neprijateľné podmienky, keďže podľa tvrdení pôvodného žalovaného v 1. rade VOP sa v priebehu sporu menili a nahradili pôvodné VOP. V tomto smere žalobcovia neunesli bremeno tvrdenia. Na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré namietali v pôvodnej žalobe, nemajú naliehavý právny záujem, čo už bolo konštatované tak súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom. Vo vzťahu k VOP ešte namietali, že tieto podpísal žalobca v 1. rade, ktorý nie je vlastníkom založených nehnuteľností, nepodpísali ich žalobcovia v 2. a 3. rade ako vlastníci založených nehnuteľností. V prvom rade je potrebné poznamenať, že nepodpísanie VOP nespôsobuje ich neprijateľnosť, maximálne to môže spôsobiť, že dotknutá strana nimi nie je viazaná. Ak by aj žalobcovia v 2. a 3. rade skutočne VOP nepodpísali, ani absencia ich podpisov na VOP nič nemení na skutočnosti, že títo 2 žalobcovia uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva, v ktorej sú upravené základné práva a povinnosti zmluvných strán a že založili na zabezpečenie dlhu žalobcu v 1. rade nehnuteľnosti špecifikované v zmluve o zriadení záložného práva, pričom možnosť výkonu záložného práva je upravená aj v samotnom OZ. Navyše k žalobe boli pripojené aj VOP pôvodného žalovaného v 1. rade, teda žalobcovia v 2. a 3. rade sa mohli oboznámiť aj s týmito VOP a ustanoveniami, ktoré sa ich týkajú (keďže väčšia časť VOP sa týkala úverového vzťahu, nie zmluvy o záložnom práve). Pokiaľ ide o námietku rozsiahlosti VOP, čo nezodpovedá požiadavke na prehľadnosť, zrozumiteľnosť a čitateľnosť zmluvy, súd k tomuto v prvom rade udáva, že VOP slúžia najmä na to, aby do každej zmluvy nebolo potrebné prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, čo VOP pripojené k žalobe spĺňajú, vďaka čomu môže byť zmluva prehľadnejšia. Zároveň je potrebné uviesť, že predložené VOP sa týkajú viacerých oblastí, v ktorých pôvodný žalovaný v 1. rade poskytoval svoje služby, teda tieto sú

rozsiahlejšie. Predovšetkým je však potrebné uviesť, že ak by aj zmluva alebo VOP boli obsiahlejšie, nejde o skutočnosť, ktorá by mala brániť vo výkone záložného práva.

39. Súd nepovažoval za neprijateľné ani podmienky namietané žalobcami v zmluve o zriadení záložného práva a mandátnej zmluve. Čl. I. bod 3 uvedenej zmluvy upravujúci to, čo sa považuje za pohľadávku, nepovažoval súd za neprijateľnú podmienku, keďže tento článok len ozrejmuje, čo je pohľadávka, pričom keďže úver nemožno považovať z dôvodov namietaných žalobcami za bezúročný a bez poplatkov, zahrnutie týchto položiek do pojmu „pohľadávka“ nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Čl. III bod 1 zmluvy upravuje zánik záložného práva, ktorý odráža zákonné ustanovenia § § 151md OZ, teda nemôže ísť o neprijateľnú podmienku. Navyše žalobcovia ani nevysvetlili, v čom by mala spočívať značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán ohľadom tohto článku. Ani podmienku upravenú v čl. V. zmluvy týkajúcu sa výkonu záložného práva, ktorá odkazovala na úpravu vo VOP, súd nepovažuje za neprijateľnú, pretože ako už bolo uvedené, jednak VOP mali žalobcovia k dispozícii, teda mali možnosť sa s príslušnými ustanoveniami VOP oboznámiť, pričom tiež nie je zjavné, v čom mala spočívať značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech žalobcov. Ak táto mal spočívať iba v tom, že spôsoby výkonu záložného práva neboli upravené priamo v zmluve, podľa názoru súdu, ak je v zmluve odkaz na VOP, ktoré protistrana má k dispozícii, takáto úprava nedosahuje atribúty neprijateľnej podmienky. Predovšetkým je však potrebné uviesť, že aj keby takýto odkaz v zmluve nebol, stále tu existuje právna úprava § 151j ods. 1 OZ, ktorá upravuje, ako sa môže veriteľ uspokojiť zo záložného práva. Pokiaľ ide o neplatnosť Mandátnej zmluvy z dôvodu absencie podpisov zmluvných strán, k tomuto je potrebné uviesť, že mandátna zmluva bola začlenená do zmluvy o zriadení záložného práva, pričom z jej názvu je zrejmé, že ide o dve zmluvy zahrnuté do jedného dokumentu, teda podpisy zmluvných strán na konci sa vzťahujú na oba tieto právne úkony.

40. Žalobcovia ďalej namietali aj hrubý nepomer medzi dlhom a hodnotou nehnuteľností. Vychádzali pritom z toho, že všetky ich úhrady mali byť započítané iba na istinu, v dôsledku čoho je dlh žalobcu v 1. rade už iba 5 233,05 eur (podľa vyjadrenia zo dňa 13.11.2014). Zo zmluvy o splátkovom úvere je nepochybné, že sa žalobca v 1. rade zaviazal istinu úveru vrátiť spolu s úrokmi. Ide o pojmový znak zmluvy o úvere, že požičané peňažné prostriedky vracia dlžník spolu s úrokom, ktorý predstavuje odplatu veriteľa za požičanie peňazí. V tomto smere je potrebné uviesť, že názor žalobcov prezentovaný v žalobe a ďalších jeho vyjadreniach je nesprávny. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa súd už vyjadril vyššie s tým, že poskytnutý úver sa nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov. Za tohto stavu potom treba uviesť, že úhrady žalobcu v 1. rade sa započítavali tak na istinu, ako aj úroky, čo je úplne bežné aj v spotrebiteľských úverových zmluvách a s čím počítajú aj zákony prijaté na ochranu spotrebiteľa (napr. zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; aj keď v danom prípade nejde o úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodov vyššie popísaných, uvedený príklad súd použil na načrtnutie toho, že ak zákonodarca počíta v spotrebiteľských vzťahoch s určitým chodom vecí, ktorý je dohodnutý aj medzi zmluvnými stranami, potom nemožno uvedené následne prekrúcať podľa toho, ako to tej ktorej strane vyhovuje). Navyše žalobca v 1. rade evidentne nesplácal splátky úveru riadne a včas, čo vyplýva aj z popisu rozhodujúcich skutočností v žalobe, keď mal výpadky v platení aj cca pol roka, kedy je v omeškaní so splácaním dlhu a je povinný platiť aj úroky z omeškania, čo je zákonná sankcia, ktorú aj v spotrebiteľských vzťahoch je veriteľ oprávnený požadovať. Z dokladov predložených žalobcami pritom vyplýva, že k 16.12.2017, t.j. pred postúpením pohľadávky, bol dlh zo zmluvy o úvere vo výške okolo 30 000 eur. Skutočnosť, že pohľadávka zo zmluvy o úvere bola postúpená súčasnému žalovanému v 1. rade neznamena, že pohľadávka zanikla, ako si to zrejme mylne vysvetľujú žalobcovia, len zmenila svojho vlastníka. Samotní žalobcovia pritom potvrdili, že od postúpenia pohľadávky neplatili na dlh žiadne splátky, teda pohľadávka žalovaného v 1. rade je v súčasnosti už vyššia, a to minimálne pokiaľ ide o úroky z omeškania. Za tohto stavu ich námietka nepomeru medzi dlhom a cenou nehnuteľností nie je dôvodná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nezistil výrazný nepomer medzi dlhom žalobcu v 1. rade a cenou nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade. Námietka žalobcov ohľadne ohodnotenie založených nehnuteľností znaleckým posudkom vypracovaným pre účely dobrovoľnej dražby je už v súčasnosti bezpredmetná, pretože aj v prípade, ak by došlo k novej dražbe, takýto posudok je vzhľadom na odstup času nepoužiteľný. Ak by ho veriteľ, resp. dražobník použil, vystavil by sa riziku napadnutia dražby už len z dôvodu neaktuálneho posudku, z ktorého sa pri dražbe vychádzalo. Súd k tejto problematike poznamenáva, že pri dobrovoľnej dražbe zväčša existuje určitý rozdiel v cene nehnuteľnosti oproti predstavám dlžníka, resp. vlastníka nehnuteľností, čo je dané vzhľadom na určité riziká pri dobrovoľnej dražbe vyplývajúcej pre dražiteľov (možnosť namietat neplatnosť dražby zo strany povinnej osoby, odmietnutie sa vystať a pod., s čím súvisia prípadné ďalšie náklady pre vydražiteľa

a z toho vyplýva aj väčšia obozretnosť pri kúpe draženej nehnuteľnosti, čo vo všeobecnosti spôsobuje záujem o kúpu nehnuteľností predávaných na dobrovoľnej dražbe najmä v prípade, ak vyvolávacia cena je výhodnejšia oproti cene, za ktorú by si nehnuteľnosť vedeli vydražiť zabezpečiť napr. pri priamom predaji od vlastníka a pod.). Vzhľadom na tieto skutočnosti je určitá miera odklonu v cene nehnuteľností smerom nadol akceptovateľná a pochopiteľná. Zároveň v tomto prípade je potrebné uviesť, že cena nehnuteľností sa zisťuje prostredníctvom znalca, teda osoby odborne znalejšej. Aj v tomto prípade došlo k predloženiu dvoch znaleckých posudkov, pri ktorých hodnotenie založených nehnuteľností bolo takmer totožné v slovnom ohodnotení, ale určité drobné rozdiely (zväčša max. do 2 stotín) sa vyskytli v číselnom ohodnotení nehnuteľností, čo však vo svojom súhrne malo za následok relatívne veľký rozdiel v cene rovnakých nehnuteľností. Záverom súd poznamenáva, že v prípade nesúhlasu s ohodnotením založenej nehnuteľnosti má povinná osoba stále možnosť podať žalobu o neplatnosť dražby po vykonaní dražby.

41. Aj keď žalobcovia svoje tvrdenia vzťahovali na oboch žalovaných, je zrejmé, že námietky neprijateľných podmienok sa týkali ich vzťahu k žalovanému v 1. rade. Žalovaný v 2. rade namieta svoju pasívnu legitímáciu vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný žalovaný v 1. rade s ním v lehote upravenej v § 22 ZoDD, t.j. do 10 dní od doručení zápisnice o vykonanej dražbe, neuzavrel zmluvu o vykonaní opakovanej dražby. Uzavretie takejto zmluvy nebolo zo strany žalobcov ani tvrdené, ani súd nemal preukázať, že by takáto zmluva bola medzi veriteľom a dražobníkom uzavretá. Za tohto stavu sa súd stotožnil s názorom žalovaného v 2. rade, že nie je daná jeho pasívna legitímácia v tomto konaní, čiže žalovaný v 2. rade nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia vykonať dražbu. Absencia pasívnej legitímácie, ktorú súd v konaní stále skúma, je zamietnutie žaloby.

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keď súd nezistil vo vzťahu k žalovanému v 1. rade existenciu okolností, ktoré by boli spôsobilé žalobe vyhovieť a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade absentuje pasívna legitímácia, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

43. Súd ešte (okrem už uvedeného) poznamenáva, že je zástancom ochrany spotrebiteľa a kontroly neprijateľných podmienok z úradnej povinnosti. Táto ochrana však musí slúžiť predovšetkým k vyvažovaniu faktického nerovnovážneho postavenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom a tým k dosiahnutiu rovnosti strán sporu, teda má spočívať predovšetkým v tom, aby spotrebiteľ nebol viazaný neprijateľnými podmienkami a podmienkami dosiahnutými nekalými praktikami. Takáto ochrana je teda plne akceptovateľná pri nekalých praktikách dodávateľov, či neprijateľných podmienkach. Aj ochrana spotrebiteľa však musí mať svoje hranice a nemôže byť doťahovaná do extrémov spôsobom, že by to malo za následok porušenie princípu rovnosti strán v prospech spotrebiteľa, najmä nie v situáciách, keď dodávateľ sa snaží vykonávať svoje podnikateľskú činnosť poctivo. Aj spotrebiteľ je subjekt práva, ktorý sa má správať zodpovedne a zhodnotiť si pred vstupom do určitého právneho vzťahu svoje možnosti a práva a povinnosti, ktoré mu zo vzťahu vyplývajú. Do miery, v akej dodávateľ vystupuje poctivo, je preto potrebné chrániť aj dobrú vieru dodávateľa, že ten, kto s ním uzatvára zmluvný vzťah, si zväžil uzavretie zmluvy a je si vedomý svojich práv a povinností. Ako už bolo uvedené, súd si uvedomuje, že strata obydlia je najextrémnejšou formou zásahu do práva na rešpektovanie obydlia, preto súd zohľadnil aj námietky žalobcov, ktoré podľa názoru právneho zástupcu žalovaného v 1. rade nesúvisia s predmetom sporu. Na druhej strane však jedným právo na bydlie nie je absolútne a je za splnenia zákonom predvídaných podmienok prelomiteľné a jedným spotrebiteľ bez preukázania ním tvrdených skutočností, ktoré majú reálny vplyv na výsledok sporu, nemôže zakaždým očakávať úspech vo veci len preto, že je slabšou stranou v spore. V tomto smere ešte súd poukazuje aj na skutočnosť, že ani z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva však nevyplýva garancia na zotrvanie v obydli za každých okolností, napr. v rozsudku Barreto proti Portugalsku (rozsudok z 21.11.1995, č. 18075/91, § 24) Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že efektívna ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov alebo vo veci O'Rourke proti Spojenému kráľovstvu (rozhodnutie z 26.06.2011, č. 39022/97) Európsky súd pre ľudské práva uviedol, že hoci všeobecné právo na bývanie podľa článku 8 neexistuje, môže vzniknúť štátu povinnosť poskytnúť pomoc s hľadaním bývania za osobitných okolností.

44. Na záver súd ešte poznamenáva, že aj keby súd pripustil zmenu žaloby a posudzoval oprávnenosť nároku žalobcov aj z pohľadu premlčania výkonu záložného práva a pohľadávky, pre ktorú je dobrovoľná dražba vykonávaná, aj v takom prípade by žalobe nebolo možné vyhovieť. Aj keby pohľadávka žalovaného v 1. rade bola skutočne premlčaná, je potrebné uviesť, že v zmysle § 151j ods. 2 OZ sa záložný veriteľ môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená

pohľadávka je premlčaná. Premlčanie zabezpečenej pohľadávky teda priamo zo zákona nie je prekážkou výkonu záložného práva, a to najmä nie za okolností, ako tomu bolo v tomto prípade, keď samotní žalobcovia dosiahli prostredníctvom súdu predbežný zákaz výkonu záložného práva, teda znemožnili žalovanému dočasne jeho výkon a následne namietli jeho premlčanie. Uvedený prípad potvrdzuje, že nie vždy musí premlčacia doba pri pohľadávke a výkone záložného práva plynúť totožne a môže dôjsť k situácii, keď napriek premlčaniu pohľadávky nie je premlčaný výkon záložného práva. Predovšetkým na tieto situácie bola prijatá uvedená úprava.

45. Žalobcovia navrhovali predložiť prejudiciálne otázky Ústavnému súdu SR ohľadom úpravy ZoDD. Vo svojej podstate žiadali podať návrh na vyslovenie nesúlady určitých ustanovení ZoDD s Ústavou SR. Ustanovenia, ktoré žalobcovia v žalobe uvádzali ako ustanovenia, ktoré by sa mali predložiť na preskúmanie Ústavnému súdu SR, konajúci súd nepovažuje za rozporné s Ústavou SR, preto súd nevidel dôvod na predloženie návrhu Ústavnému súdu SR. Ústavný súd SR sa pritom v náleze PL.ÚS 23/2014 vyjadril k otázke posúdenia § 7 ods. 2 ZoDD ako rozporného s Ústavou SR, pričom z ustanovení, ktoré žalobcovia namietali, ide zrejme o najviac problematické ustanovenie. Ústavný súd SR sa vyrovnal v uvedenom náleze aj s nálezom Ústavného súdu ČR sp. zn. PL.ÚS 47/04, na ktorý žalobcovia odkazovali. Súd pri rozhodnutí o tom, že návrh Ústavnému súdu SR nepodá, vychádzal aj z jeho názoru vysloveného v uvedenom náleze, že je úlohou všeobecných súdov, aby pri výklade a aplikovaní právnych predpisov vrátane právnej úpravy záložného práva a dobrovoľných dražieb pristupovali k takému výkladu, ktorý by bol ústavne konformný a ústretový k základným právam a slobodám, pričom následne Ústavný súd SR vyslovil názor, že je možný ústavne konformný výklad ZoDD, o ktorý sa súd 1. inštancie snažil.

46. Súd zároveň zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Stará Ľubova uznesením č.k. 2C/44/2014-250 zo dňa 8.4.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 114/2014-307 zo dňa 9.7.2014, a to v zmysle 335 ods. 1 C.s.p., keďže žaloba bol zamietnutá, pričom vychádzajú z § 471 ods. 1 C.s.p. predbežné opatrenie nariadené podľa O.s.p. označil súd ako neodkladné opatrenie v zmysle terminológie zavedenej C.s.p.

47. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní, preto majú voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd preto priznal každému zo žalovaných osobitne plnú náhradu trov konania voči žalobcom s tým, že žalobcovia sú povinní nahradiť trovy konania tomu ktorému žalovanému spoločne a nerozdielne. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.